

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112010005
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1112010005.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného X. K., pre obzvlášť závažný zločin pokusu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/1/2012 zo dňa 25. 09. 2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. 12. 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X. K., nar. XX. XX. XXXX sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 2T/1/2012 zo dňa 25. 09. 2015 bol obžalovaný X. K. uznaný za vinného v bode 1/ pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1 k § 145 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania s nimi podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

1/ dňa 05. 07. 2011 asi o 02.24 hod. pri barovom pulte, v bare pod veľkým tobogánom pri B. jazerách v B., počas rozhovoru s poškodeným C. Q. vytiahol spod oblečenia pištoľ zn. ČZ, vzor 70, cal. 7,65 mm výrobného čísla J 69553, do zásobníka ktorej vložil najmenej dva náboje, zbraň nabil a z bezprostrednej vzdialenosti, bez predchádzajúcej výstrahy, jedenkrát vystrelil tesne nad pupkom do brucha poškodeného C. Q., čím mu spôsobil strelné poranenie dutiny brušnej so zakrvácaním do dutiny brušnej aj retroperitonea, zasahujúce tenké a hrubé črevo v oblasti sigmy a ľavej obličky, zranenie, ktoré si vyžiadalo dva život zachraňujúce operačné výkony, bez neposkytnutia ktorých by došlo ku smrti poškodeného a ktoré znalec z odvetvia súdneho lekárstva vo svojom posudku hodnotí ako ťažké, s priamym ohrozením života, ktorého liečenie práceneschopnosťou pretrváva doposiaľ,

2/ hoci nie je držiteľom oprávnenia na držbu a nosenie strelnej zbrane presne nezisteného dňa v lete 2011 si od nezistenej osoby kúpil pištoľ zn. ČZ, vzor 70, Kal. 7,65 mm výrobného čísla J 69553 so zásobníkom a 5 ks nábojov, ktorú u seba v mieste trvalého bydliska v B. a inde prechovával do 05.07.2011, kedy ju použil na spáchanie skutku uvedeného v bode 1 obžaloby,

Za to bol obžalovaný X. K. odsúdený prvostupňovým okresným súdom podľa § 145 ods. 1, § 41 ods. 2, § 36 písm. l/, § 38 ods. 3 a § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., s použitím ustanovenia § 48 ods. 5 Tr. zák. na výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd uložil súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks pištole zn. ČZ, vzor 70, kal. 7,65 mm, výrobného čísla J69553 s príslušným zásobníkom uloženú na oddelení správnej služby OR PZ Senec.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaný X. K. tak sám, ako aj prostredníctvom svojej obhajkyne, v ktorom namietal výrok trestu odňatia slobody, ktorý pokladá za neprimerane prísny. Podľa odvolateľa výrok o treste napadnutého rozsudku treba považovať za nezákonný, keďže mu v predmetnej veci bola povolená obnova konania v jeho prospech, z čoho vyplýva, že pôvodne uložený trest (s použitím tzv. asperačnej zásady), napadnutým rozsudkom bol neprimerane prísny. V tejto súvislosti taktiež uvádza, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol riadny život, je netrestaný, nedopustil sa žiadneho protispoločenského konania, do konca ani v priestupkovom konaní. Podľa odvolateľa súd prvého stupňa bol voči jeho osobe zaujatý a nevyhodnotil objektívne podmienky uloženia miernejšieho trestu, lebo oboznámil iba tie dôkazy, ktoré boli vo vzťahu k nemu negatívne. Pri ukladaní trestu súd prvého stupňa nevzhladol žiadnu z poľahčujúcich okolností, hoci ich podľa jeho názoru splnil až 3, a to podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. - viedol pred spáchaním trestnej činnosti riadny život, § 36 písm. l/ Tr. zák.- priznal sa k trestnej činnosti a trestnú činnosť oľutoval a § 36 písm. n/ Tr. zák., - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Ďalej poukázal na svoje rodinné zázemie, to, že svoje konanie úprimne oľutoval, hlboko ľutuje a v súčasnosti už uvedomuje nezákonnosť svojho konania s tým, že išlo vtedy z jeho strany o skratové konanie, ovplyvnené alkoholom, pričom už prešiel hlbokou sebareflexiou a chcel by vrátiť naspäť čas a napraviť následky, ktoré svojim konaním spôsobil. Uvádza, že čas sa už nedá vrátiť, preto je pripravený niesť zodpovednosť, aj trest. Nemôže sa však prijať trest uložený okresným súdom, ktorý považuje za neprimerane prísny až likvidačný. Jeho konaním fatálny následok nenastal a poškodený v súčasnosti žije plnohodnotný život. Rodičia chceli plniť náhradu škody voči poškodenému, k čomu bol zaviazaný, avšak poškodený to odmietol, lebo údajne dostal vyplatenú životnú poisťku. Náhradu škody voči poisťovni Dôvera sa riadne platí. Cituje aj zásady pri ukladaní trestu podľa ustanovenie § 34 Tr. zák., ako aj skutočnosť v predmetnom konaní po viac ako 4 rokoch od spáchania skutku je absolútne vylúčené naplnenie účelu trestu tak. Z uvedených dôvodov navrhol krajskému súdu zmierniť výrok o treste v napadnutom rozsudku.

K podanému odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril aj poškodený C. Q., ktorý na vyjadrenie obžalovaného, že „Fatálny následok sa nenastal a poškodený v súčasnosti žije plnohodnotný život. Rodičia chceli plniť náhradu škody voči poškodenému, k čomu som bol zaviazaný napadnutým pôvodným rozsudkom, avšak poškodený plne odmietol. Dostal údajne vyplatenú životnú poisťku“ uviedol, že s takýmto konštatovaním obžalovaného nemôže súhlasiť, ani ho potvrdiť z dôvodu, že jeho život je po úraze značne obmedzený. Je 60% invalidný dôchodca s mnohými zdravotnými komplikáciami ako fyzickými tak psychickými, takže písať o jeho živote ako o plnohodnotnom považuje za opovážlivé. Pokiaľ ide o komunikáciu medzi jeho rodinou a rodinou obžalovaného nastala bezprostredne po spáchaní zločinu, kedy sa otec obžalovaného jeho otcovi telefonicky ospravedlnil, avšak ani vtedy, ani neskôr nebola snaha čo i len diskutovať o plnení náhrady škody. Záverom dodal, že nedošlo k plneniu žiadnej životnej poisťky, nakoľko takú uzatvorenú ani nemá. Jeho rekovalencia najmä psychická je veľmi náročná a snažil sa predmetnú udalosť skôr vytesniť z mysle.

Obžalovaný ako aj jeho obhajkyňa na dôvodoch podaného odvolania zotrvali aj pred odvolacím súdom.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko sa stotožňovala s výrokom o treste napadnutého rozsudku, kde okresný súd zohľadnil všetky poľahčujúce okolnosti, pričom vo veci použil aj ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu..

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízieho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom. Výnimkou z uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním

neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr. por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Obžaloba na obžalovaného X. K., nar. XX. XX. XXXX v A. bola v pôvodnom konaní podaná dňa 03. 01. 2012, pričom v predmetnej veci dňa 27. 03. 2012 po uzavretí dohody o vine treste na Krajskej prokuratúre Bratislava pod č. 1Kv 70/11 Okresný súd Bratislava I v posudzovanom prípade rozsudkom pod sp.zn. 2T/1/2012 zo dňa 27. 03. 2012 uznal obžalovaného X. K. za vinného na základe schválenej dohody o vine a treste v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu pokusu vraždy podľa §§ 14 ods. 1, 145 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a odsúdený podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 46 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 14 rokov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 48 ods. 5 Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia. Súčasne mu bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci jednej pištole s príslušným zásobníkom uloženej na oddelení správnej služby OR PZ Senec a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad na jeden rok. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol GP.č zaviazaný k povinnosti uhradiť škodu poškodenému C. Q., T. XX, XXX XX B. vo výške 6.253,80 Eur a poškodenej D. poisťovni F., a.s. N. vo výške 11.954,48 Eur.

Uvedený rozsudok sa teda stal právoplatným a vykonateľným, pričom odsúdený X. K. písomným podaním požiadal o povolenie obnovy trestného konania v predmetnej trestnej s poukazom na Nález Ústavného súdu SR, č. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. 11. 2012, ktorý vyslovil nesúlad ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. s Ústavou SR, v nadväznosti ktorého aj Ministerstvo spravodlivosti SR vydal stanovisko, z ktorého vyplýva, že ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu ktorý neskôr stratil účinnosť podľa § 125 Ústavy rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti, alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

V nadväznosti na uvedené uznesením Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6 Nt/4/2015 zo dňa 22.05.2015 v spojitosti aj s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Tos/75/2015 zo dňa 20. 08. 2015 podľa § 394 ods. 1 Tr. por. bola povolená obnova konania v prospech odsúdeného X. K., nar. XX.XX.XXXX v A., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2T/1/2012 s tým, že podľa § 400 ods. 1 Tr. por. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.03.2012, sp. zn. 2T/1/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2012 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, zároveň boli zrušené aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Takto bolo aj v tomto prípade, keďže vec sa stala po povolení obnovy konania na okresnom súde „obživnutá“. Vo veci okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 25. 09. 2015 vykonal hlavné pojednávanie - viazaný právnym názorom vysloveného rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tos/75/2015 zo dňa 20.08.2015 - len vo vzťahu k ukladaniu trestu a spôsobu jeho výkonu, nakoľko bolo konštatované, že pôvodný rozsudok okresného súdu zostal právoplatný vo výroku o vine (vrátane právnej kvalifikácie) s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo teda iba v rozsahu otázky trestu a v novom konaní nemohlo prísť k zhoršeniu situácie obžalovaného G. K. (tzv. zásada „reformatio in peius“) oproti predchádzajúcemu rozsudku.

Krajský súd ako súd odvolací konštatuje, že pokiaľ okresný súd po vykonanom hlavnom pojednávaní po vyslovení viny obžalovaného zo spáchania: v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu pokusu vraždy podľa §§ 14 ods. 1, 145 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 3, § 41 ods. 2 a § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 (štrnásť) rokov s tým, že podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, uložený trest, ako aj zaradenie obžalovaného do výkonu trestu treba považovať za správny a zákonný. Taktiež je zákonný aj trest prepadnutia veci, ktorý bol uložený podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. vo vzťahu k 1 ks pištole zn. ČZ, vzor 70, kal. 7,65 mm, výrobného čísla J69553 s príslušným zásobníkom uloženú na oddelení správnej služby OR PZ Senec. Tu síce okresný súd opomenul použiť aj výrok, že podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej

veci sa stáva štát, čo však vzhľadom na stability súdnych rozhodnutí krajský súd nepovažoval za tak rigoróznym, aby vo vzťahu k tomuto výroku zrušil časť - inak správneho- rozsudku.

V prvom rade Krajský súd v Bratislave konštatuje, že súd prvého stupňa sa správne riadil Trestným zákonom a Trestným poriadkom, pokiaľ v tomto konaní sa sústredil iba na osobu obžalovaného, ako aj na základné zásady pri ukladaní trestu podľa ustanovenia § 34 Tr. zák..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku súd druhého stupňa preto považuje za dostatočné a vecne správne, preto krajský súd v tomto smere odkazuje len na vyčerpávajúce dôvody rozsudku okresného súdu.

Okresný súd správne vychádzal zo skutočnosti, že pri danom právnom posúdení viny obžalovaného zo skutkov (jeden za obzvlášť závažný zločin pokusu vraždy podľa § 14 ods. 1 k 145 ods. 1 Tr. zák., druhý pre zločin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.), musel vychádzať zo závažnosti obzvlášť závažného zločinu pokusu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., z ktorého bol obžalovaný X. K. uznávaný vinným, zákon ustanovuje pri tejto základnej trestnej sadzbe ukladanie trestu odňatia slobody v rozpätí pätnásť až dvadsať rokov. Pri ukladaní úhrnného trestu pritom táto hranica s použitím ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. horná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu, takže horná hranica trestu odňatia slobody by bola až dvadsaťpäť rokov.

Pokiaľ ide o uloženie druhu a výšky trestu ukladaný obžalovanému G. K., okresný súd správne vychádzal z toho, že v danom prípade uložený trest odňatia slobody vo výmere XX rokov treba považovať za primeraný a zákonný, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že v pôvodnom konaní, kedy došlo k uzavretiu dohody o vine a treste medzi prokurátorom a obžalovaným bolo použité ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. o zmiernení trestu, podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela za prípravu na zločin alebo za pokus trestného činu a ak vzhľadom na povahu a závažnosť prípravy alebo pokusu má súd za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatela neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

So zreteľom na vyššie uvedené krajský súd v žiadnom prípade sa nestotožňuje s odvolacími argumentmi obžalovaného, podľa ktorých uložený trest treba považovať za neprimerane prísny, prípadne likvidačným pre obžalovaného. Tento trest bol obžalovanému G. K. uložený jednoznačne pod dolnou hranicou trestnej sadzby určenej trestným zákonom za trestný čin, ktorý je predmetom aktuálneho konania.

V nadväznosti aj na následky trestného činu (trvalé následky na zdraví poškodeného C. Q., ktorý je 60 % - ný invalid), mieru zavinenia obžalovaného, jeho postoj k prejednávanej veci aj v tomto štádiu konania, i keď od skutku uplynuli 4 roky, treba poukázať na skutočnosť, že v pôvodnom konaní dohodu s prokurátorom okresný súd schválil výlučne s poukazom na vtedajší postoj obžalovaného G. K. k vlastnej trestnej činnosti počas nariadeného hlavného pojednávania, uložený trest treba z každého hľadiska považovať za správny a zákonný. Po povolení obnovy konania treba mať zreteľ aj v tom, že povolenie obnovy konania v prospech obžalovaného nie vždy znamená, že by sa mu automaticky mal znížiť aj

uložený trest odňatia slobody. Takto bolo aj v aktuálnom prípade. V danej veci, po povolení obnovy konania bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov, preto aj jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je správny a vychádza správne z ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák..

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací uzatvára, že druh uloženého trestu odňatia slobody a jeho výmera plne korešponduje s kritériami kladenými na základné zásady ukladania trestov a trest bol tak určený a vymeraný zákonne a spravodlivo, čomu predchádzalo riadne a ničím nespochybniteľné ustálenie viny obžalovaného X. K., ktorá už predtým bola právoplatne vyslovená a v tomto konaní s týmto výrokom sa už ani nezaoberalo.

Krajský súd v podstate za správny považuje aj výrok o treste prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 Tr. zák., i keď ako to bolo už vytknuté vyššie, okresný súd opomenul použiť aj ustanovenie § 60 ods. 6 Tr. zák.

Obžalovaný X. K. si musí uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý je rozhodujúcim pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc však zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Podľa názoru súdu uložený trest naznačenú nevyhnutnú mieru spĺňajú. K naplneniu účelu trestu totiž prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestu, ktorý i reálne postihol obžalovaného.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolacie námietky obžalovaného považuje odvolací súd za neopodstatnené.

Krajský súd v Bratislave zároveň konštatuje, že v predmetnej veci nebolo potrebné opätovne rozhodovať otázku viny, keďže výrok pôvodného rozsudku bol zrušený len vo výroku o treste, preto ostatné výroky pôvodného rozsudku zostali nezmenené, t.j. sú naďalej právoplatné a vykonateľné. Naďalej ostáva v platnosti tak výrok pôvodného rozsudku, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na dobu 1 roka, ako aj povinnosť obžalovaného X. K., aby uhradil spôsobenú škodu poškodenému C. Q., T. XX, XXX XX B. vo výške 6.253,80 € ako aj poškodenej zdravotnej poisťovni D. poisťovni F., a.s. N. vo výške 11.954,48 €.

S poukazom na všetky relevantné okolnosti prejednávaneho prípadu krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného X. Kováča podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny

opravný prostriedok.